

Перед гробницею стою...

Олександр Пушкін

Перед гробницею стою,
Склонивши голову свою...
Все спить навкруг; лише лампади
Блищать у півтні золоті,
Стовпів осяявши громади
І давні прапори святі.

Під ними спить довічно він,
Північних володар дружин,
Могутній страж в землі державній,
Смиритель буйних ворогів,
Останній вождь у зграї славній
Єкатерининських орлів.

Безсмертя у труні твоїй!
Тут чути руський глас живий;
В нім відгомін пори тієї,
Коли народу віщий глас
Воззвав до сивини твоєї:
"Іди, спасай!" Ти встав — і спас.

Почуй же й нині вірний глас,
Устань, рятуй царя і нас,
О старче грізний! На хвилину
У двері вийди гробові,
З'явись, єднай в одну дружину
Полки незрадні бойові!

З'явись, назнаменуй того,
Хто годен взятъ меча твого,
Твою успадкувати славу!
Але безлюдний храм стоїть,
Повитий в тишу величаву,
У сон, з якого не збудить...